ԲԱԿՈՒՄ ՏԱՐԻ 316—ՓԱՐԻԶ, ԲԱԿՈՒՄԵՆԹԻ 10/23 ՀՈՒՆՎԱՐԻ 1897 ե. ԱՅԼԱՐՁԱԿ ԱՒՐ ՆԱԽՈՐ 1315։ 10 ՓԵՏՐՎԱՐԻ ՆՈՐ ՈՃ 1313 Ր. ՏԱՐԻ ՓԱՓ 316

ՕՏԱՐԻ ՂԱՎԱՂԱՐ

ՆԱԽՈՐԴ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Ա.

Ինչպէս ամէն տարի, այնպէս ալ անցեալ տարի Նոր Տարուան առթիւ Ամերիկայի հայ գաղութներուն մէջ հրատարակուած թերթերուն մեծ մասը ուրախութեան տեղ չտուաւ։ Ամերիկայի հայ գաղութներուն մէջ ալ ինչպէս Հայաստանի մէջ, ամէն ինչ ընդհանուր տագնապի մը մէջ կը գտնուի։ Ամերիկայի հայ գաղութներուն մէջ ալ ինչպէս Հայաստանի մէջ, ամէն ինչ ընդհանուր տագնապի մը մէջ կը գտնուի։ Ամերիկայի հայ գաղութներուն մէջ ալ ինչպէս Հայաստանի մէջ, ամէն ինչ ընդհանուր տագնապի մը մէջ կը գտնուի։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒՄ

ՍԻՒՆԻՔ
Լուսանկարչական պատկերներ (*)

Ի ՄԱՐԶԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ

Ը. ՈՒԱՀԻ ՏԷՐ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Ա. ՍՏԱՒՈ, Իսպահան Ներսէսի Հայոց

Ե. ՀԱՅԿԱԶՆ, Ս. Էջմիածին

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

(*).—Ստացի հետեւեալ նամակը Ս. Էջմիածնի Տաճկահայ Ազգային Ներկայացուցչական Մարմնի Նախագահ Ը. Ուահի Տէր Մատթէոսեանէն։

Ը. ՈՒԱՀԻ ՏԷՐ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ, Նախագահ Ներկայացուցչական Մարմնի Տաճկահայոց Ազգային Ներսիսեան Հոգեւոր Ճեմարանի Վեհափառ Հայրապետական Տեղապահ եւ Ս. Էջմիածնի Ընդհանրական Վիճակի Առաջնորդ

Ս. Էջմիածին, 17 Յունիս 1897։

Ազգասէր Պարոն Խմբագիր,

Ի պատասխան ձեր 15 Յունիսի թուակիր նամակին, որով կը խնդրէիք ինձմէ, որ ձեր թերթին համար գրեմ ինչ որ կարելի է Ս. Էջմիածնի Վանքին եւ Մայր Աթոռին մասին, ուրախութեամբ կը գրեմ ձեզ հետեւեալ տողերը, որոնք կրնան ծառայել իբրեւ ներածութիւն այն ուսումնասիրութեանց, զորս ձեր ընդարձակ թերթին մէջ պիտի ընէք Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Մայր Աթոռին եւ անոր կախեալ վանքերուն վրայ։

Ս. Էջմիածին կը գտնուի Արարատեան դաշտավայրին մէջ, Երեւանէ 20 վերստ հեռու։ Ան կը գտնուի 40° 9′ 30″ հիւսիսային լայնութեան եւ 44° 25′ 30″ արեւելեան երկայնութեան վրայ։ Ս. Էջմիածնի Վանքը կը գտնուի Արարատեան դաշտավայրին մէջ, Երեւանէ 20 վերստ հեռու։ Ան կը գտնուի 40° 9′ 30″ հիւսիսային լայնութեան եւ 44° 25′ 30″ արեւելեան երկայնութեան վրայ։ Ս. Էջմիածնի Վանքը կը գտնուի Արարատեան դաշտավայրին մէջ, Երեւանէ 20 վերստ հեռու։ Ան կը գտնուի 40° 9′ 30″ հիւսիսային լայնութեան եւ 44° 25′ 30″ արեւելեան երկայնութեան վրայ։

Ս. ՍՏԱՒՈ, Իսպահան Ներսէսի Հայոց Հայկազն Ճեմարանի Տեսուչ

Ե. ՀԱՅԿԱԶՆ, Ս. Էջմիածին

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒՄ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒՄ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒՄ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒՄ

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՀԱՅԿԱԶՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑԻՆ — Հայկազն Հայկազնեան Ընտանիքի Անդամներ Ձեր Օրագրի Ընթերցողներուն Կը Ներկայացնեն Իրենց Ընտանեկան Պատկերները։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ

ՄԱՐՏԻՆ ՄԱՐՏԻՆՅԱՆ

Ամերիկահայ գրականության մեջ Մարտին Մարտինյանը ինքնուրույն դեմք է։ Նա ոչ միայն ստեղծագործել է անգլերեն, այլև ամերիկյան կյանքի խորքերից է վերցրել իր նյութերը։ Նրա հերոսները հայ գաղթականներ չեն, այլ ամերիկացիներ, որոնց միջոցով նա քննադատում է ամերիկյան հասարակության թերությունները։

Մարտինյանի առաջին մեծ գործը «Ոսկե Եղջյուր» վեպն է, որը լույս է տեսել 1923 թվականին։ Վեպի գործողությունները տեղի են ունենում Նյու Յորքի հայկական թաղամասում։ Հեղինակը ցույց է տալիս, թե ինչպես հայ գաղթականները, որոնք եկել էին Ամերիկա «ոսկե երազանքով», հանդիպում են դաժան իրականության։

Վեպի գլխավոր հերոսը՝ Գրիգոր Տեր-Մկրտչյանը, սկզբում հավատում է ամերիկյան երազանքին, բայց հետո տեսնում է, որ այդ երազանքը միայն հարուստների համար է գոյություն ունենում։ Նա աշխատում է գործարանում, ապրում է աղքատության մեջ, և նրա ամբողջ կյանքը վերածվում է անընդհատ պայքարի գոյատևման համար։

Մարտինյանի լեզուն պարզ է և անմիջական։ Նա չի սիրում երկար նկարագրություններ, նախընտրում է կարճ, կտրուկ նախադասություններ։ Դրանով նա հասնում է մեծ ազդեցության։ Ընթերցողը զգում է, որ կարդում է ոչ թե գրքում գրված պատմություն, այլ իրական կյանքի մի կտոր։

Հատկապես ուշագրավ են վեպի կերպարները։ Գրիգոր Տեր-Մկրտչյանը ոչ թե իդեալական հերոս է, այլ կենդանի մարդ՝ իր թերություններով և առավելություններով։ Նրա կինը՝ Մարիամը, ավելի ուժեղ կերպար է, քան ամուսինը։ Նա է, որ ամեն օր գտնում է ուտելիք ընտանիքի համար, նա է, որ հույսը չի կորցնում։

Կարևոր դեր է խաղում նաև Վարդանը՝ տասնհինգ տարեկան տղան, որը ծնվել է Ամերիկայում և արդեն ամերիկացել է։ Նրա միջոցով Մարտինյանը ցույց է տալիս սերունդների հակամարտությունը։ Հայրը ուզում է պահպանել հայկական ավանդույթները, իսկ որդին ձգտում է դառնալ «իսկական ամերիկացի»։

«Ոսկե Եղջյուր» վեպը թարգմանվել է հայերեն 1931 թվականին։ Թարգմանությունը կատարել է Ա. Ղազարյանը։ Այն հրատարակվել է «Նոր Կյանք» հրատարակչության կողմից։

Վեպը մեծ արձագանք գտավ ամերիկահայ մամուլում։ Շատ քննադատներ գրեցին, որ Մարտինյանը ամերիկահայ գրականության ամենաշնորհալի ներկայացուցիչն է։ Ոմանք նրան համեմատում էին Վիլյամ Սարոյանի հետ, որը նույնպես գրում էր ամերիկյան կյանքի մասին։

Մարտինյանի մյուս գործերից հայտնի են «Երկու աշխարհների միջև» պատմվածքների ժողովածուն և «Ամերիկացի հայրիկ» վիպակը։ Բոլոր այս գործերում նա շարունակում է զբաղվել նույն թեմաներով՝ ինքնության, սերունդների և մշակույթների բախման։

Մարտին Մարտինյանը մահացել է 1956 թվականին։ Նա մինչև վերջ մնաց հավատարիմ իր գրական սկզբունքներին և չդարձավ «հաճելի» գրող։ Նրա ստեղծագործությունները այսօր էլ կարդացվում են, որովհետև դրանք ճշմարիտ են և անկեղծ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՔԱՐԱՆ

Ամերիկահայ գրականության պատմության մեջ կան հեղինակներ, որոնք ստեղծագործել են անգլերեն, բայց իրենց ամբողջ հոգին դրել են հայ ժողովրդի պատմությունը վերապատմելու մեջ։ Նրանցից մեկը Հայկական Հուշաքարանն է։

Հայկական Հուշաքարանը ամերիկյան գրող Ջոն Ստեֆենսի ճանապարհորդական գիրքն է, որը նա հրատարակել է 1838 թվականին։ Ստեֆենսը այցելել է Հայաստան, Վրաստան և Եգիպտոս, և իր տպավորությունները գրի է առել։ Գիրքը մեծ հետաքրքրություն առաջացրեց Եվրոպայում և Ամերիկայում, քանի որ այդ ժամանակ քչերն գիտեին հայերի մասին։

Ստեֆենսը գրում է, որ Հայաստանում հանդիպել է հին քարերի, որոնց վրա փորագրված են եղել տարօրինակ նշաններ։ Նա կարծել է, որ դրանք կարող են լինել հնագույն գրության հետքեր։ Այդ նշանները նա անվանել է «հուշաքարեր», որովհետև կարծում էր, թե դրանք պատմում են անցյալի մասին։

Գրքում Ստեֆենսը նկարագրում է Էջմիածնի վանքը, Արարատ լեռը, Երևանի բերդը և հայ գյուղացիների կյանքը։ Նա գրում է նաև հայերի սովորությունների, հագուստի և երգերի մասին։ Ստեֆենսը հիացած էր հայերի հյուրասիրությամբ և ասում էր, որ ոչ մի տեղ աշխարհում այդքան հյուրընկալ ժողովուրդ չի հանդիպել։

Հայկական Հուշաքարանը թարգմանվել է հայերեն 1841 թվականին։ Թարգմանությունը կատարել է Գ. Տեր-Մկրտչյանը։ Այն հրատարակվել է Թիֆլիսում։ Գիրքը մեծ ազդեցություն ունեցավ հայ մտավորականության վրա, և շատերը սկսեցին հետաքրքրվել հին հուշարձաններով։

Ստեֆենսի գրքի շնորհիվ Եվրոպան առաջին անգամ իմացավ հայերի մասին։ Շատ եվրոպացիներ սկսեցին գալ Հայաստան՝ ուսումնասիրելու հին հուշարձանները։ Այդ գործում առաջինը եղավ գերմանացի հնագետ Կարլ Ռիտերը, որը հետագայում գրեց հայերի մասին մեծ աշխատություններ։

Ստեֆենսը մահացել է 1852 թվականին։ Նա մինչև վերջ հավատում էր, որ հայերը մեծ ազգ են, որը արժանի է ազատության։ Նրա գիրքը մինչև այսօր էլ կարդացվում է, որովհետև այն ցույց է տալիս հայերի հին մշակույթը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՔԱՐԱՆ

ՋՈՆ ՍՏԵՖԵՆՍԻ ԿՈՂՄԻՑ

Ստորև տպագրվում է ամերիկացի հայտնի գրող Ջոն Ստեֆենսի «Հայկական Հուշաքարան» գրքի առաջին հատորի ներածությունը։ Գիրքը հրատարակվել է 1838 թվականին։

Ես ծնվել եմ Նյու Յորքում, 1805 թվականի նոյեմբերի 28-ին։ Հայրս՝ Ալեքսանդր Ստեֆենսը, հարուստ վաճառական էր, և ես մանկությունս անցկացրել եմ հոյակերտ տան մեջ, որտեղ միշտ լիքը սեղան էր, և որտեղ միշտ հյուրեր կային։ Ոչինչ չէր պակասում մեզ, և ես կարծում էի, որ աշխարհում բոլորն էլ այդպես են ապրում։

Երբ ես տասներկու տարեկան էի, հայրս ինձ ուղարկեց Ֆիլադելֆիայի մի դպրոց, որտեղ ես հինգ տարի սովորեցի։ Այնտեղ ես սովորեցի լատիներեն, հունարեն, մաթեմատիկա և աշխարհագրություն։ Ամենից շատ ինձ հետաքրքրում էր աշխարհագրությունը։ Ես ժամերով նայում էի քարտեզներին և երազում էի ճանապարհորդել հեռավոր երկրներ։

Տասնվեց տարեկան հասակում ես վերադարձա տուն և սկսեցի օգնել հորս առևտրական գործերում։ Բայց ինձ չէր գրավում առևտուրը։ Ես միշտ մտածում էի այն մասին, թե ինչպես կարելի է գնալ Արևելք։ Հայրս ծիծաղում էր իմ երազանքների վրա և ասում, որ ես պետք է ուսումս շարունակեմ։

Ես ուսումս շարունակեցի Նյու Յորքի համալսարանում, որտեղ սովորեցի իրավունք։ Բայց իրավաբանի մասնագիտությունը ինձ չէր գրավում։ Ես միշտ կարդում էի ճանապարհորդական գրքեր և երազում էի Արևելքի մասին։

1834 թվականին հայրս մահացավ, և ես ժառանգություն ստացա։ Ես որոշեցի իրականացնել իմ երազանքը և գնալ Արևելք։ Ես ուզում էի տեսնել Եգիպտոսի բուրգերը, Պաղեստինի սրբավայրերը և, իհարկե, Հայաստանը, որի մասին այդքան շատ էի լսել։

1835 թվականի գարնանը ես նավով մեկնեցի Լիվոռնո։ Այնտեղից ցամաքային ճանապարհով անցա Իտալիայի միջով և հասա Կոստանդնուպոլիս։ Այնտեղ ես մի քանի ամիս մնացի և ծանոթացա տեղի հայ համայնքի հետ։ Հայերը ինձ շատ հյուրընկալ ընդունեցին։ Նրանք պատմեցին ինձ իրենց պատմության մասին, ցույց տվեցին հին ձեռագրեր և հրավիրեցին ինձ գնալ Էջմիածին։

Էջմիածնում ես մնացի մոտ երկու ամիս։ Այնտեղ ես տեսա հին տաճարները, հանդիպեցի վանականների և շփվեցի ժողովրդի հետ։ Հենց այդ ժամանակ ես սկսեցի հավաքել հին արձանագրությունների պատճենները, որոնք հետագայում դարձան իմ գրքի հիմքը։

Ես շատ ուրախ եմ, որ կարողացա այցելել Հայաստան այն ժամանակ, երբ դեռ շատ հին սովորույթներ ու ավանդություններ էին պահպանվել։ Հետագայում շատ բան փոխվեց, և այդ ժամանակվա Հայաստանը այլևս չկա։ Ես ուզում եմ, որ իմ գիրքը օգնի ընթերցողներին հասկանալ այդ հին աշխարհը, որը այդքան հետաքրքրական է և այդքան գեղեցիկ։

Ես հուսով եմ, որ իմ գիրքը կհետաքրքրի ոչ միայն գիտնականներին, այլև սովորական ընթերցողներին, որոնք սիրում են ճանապարհորդական պատմություններ կարդալ։ Ես ջանացել եմ գրել պարզ և հասկանալի լեզվով, առանց անհարկի գիտական տերմինների։

Ես գիտեմ, որ իմ գրքում կան թերություններ, և որ ոմանք կարող են ինձ մեղադրել անճշտությունների համար։ Բայց ես ջանացել եմ լինել ճշգրիտ և գրել միայն այն, ինչ ինքս տեսել եմ կամ լսել եմ վստահելի աղբյուրներից։ Ես հուսով եմ, որ իմ աշխատանքը կծառայի որպես սկիզբ հետագա ուսումնասիրությունների համար։

Ես շնորհակալ եմ բոլոր նրանց, ովքեր օգնել են ինձ այս գրքի ստեղծման գործում։ Առանց նրանց աջակցության ես չէի կարողանա հաղթահարել բոլոր դժվարությունները, որոնք ծագեցին իմ ճանապարհորդության ընթացքում։

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Մարդկային համարձակությունը հաճախ զարմանալի է թվում։ Մարդիկ գնում են այնպիսի վտանգների, որոնց մասին նախապես լավ գիտեն։ Ինչպե՞ս բացատրել այդ երևույթը։

Ես կարծում եմ, որ մարդկային համարձակությունը ծնվում է մի քանի պատճառներից։ Առաջին պատճառը հավակնությունն է։ Մարդիկ ուզում են ցույց տալ ուրիշներին, որ իրենք ուժեղ են, խելացի են, կամ գեղեցիկ են։ Նրանք ուզում են, որ իրենց հիանան, որ իրենց նկատեն։ Եվ այդ ցանկությունը երբեմն այնքան ուժեղ է լինում, որ մարդիկ պատրաստ են ամեն ինչի։

Երկրորդ պատճառը սովորությունն է։ Մարդիկ սովորում են վտանգի հետ, և այն դադարում է իրենց վախեցնել։ Զինվորները պատերազմում են ոչ միայն այն պատճառով, որ ուզում են հաղթել, այլև այն պատճառով, որ նրանք սովորել են մահվան հետ։ Նրանք տեսնում են, որ շատերը մահանում են, և սկսում են կարծել, որ իրենք անմահ են։

Երրորդ պատճառը հետաքրքրասիրությունն է։ Մարդիկ ուզում են իմանալ, թե ինչ կլինի, եթե... Նրանք ուզում են փորձել իրենց ուժերը, իմանալ, թե որքան հեռու կարող են գնալ։ Այդ հետաքրքրասիրությունը երբեմն ավելի ուժեղ է լինում, քան վախը։

Չորրորդ պատճառը գումարն է։ Շատ մարդիկ գնում են վտանգների, որովհետև ուզում են հարստանալ։ Նրանք գիտեն, որ եթե հաջողեն, կստանան մեծ գումար, և այդ գումարը նրանց թույլ կտա ապրել հարմարավետ կյանքով։

Չորրորդ պատճառը պատիվն է։ Մարդիկ ուզում են, որ իրենց հարգեն, որ իրենց հիշեն։ Նրանք ուզում են, որ իրենց անունները գրվեն պատմության էջերում։ Եվ այդ ցանկությունը նրանց ստիպում է գնալ այնտեղ, որտեղ ուրիշները չեն համարձակվում գնալ։

Հինգերորդ պատճառը սերն է։ Մարդիկ սիրում են մարդկանց, և այդ սերը նրանց ստիպում է զոհաբերել իրենց անձը։ Մայրերը պատրաստ են մահանալ իրենց երեխաների համար, ընկերները՝ միմյանց համար։ Այդ սերը ամենազորեղ զգացումներից մեկն է, և նա կարող է մարդուն դարձնել հերոս։

Վեցերորդ պատճառը հավատն է։ Մարդիկ հավատում են Աստծուն, հավատում են իրենց գաղափարներին, հավատում են իրենց ազգին։ Եվ այդ հավատը նրանց ուժ է տալիս անել այնպիսի բաներ, որոնք առանց հավատի անհնար կլինեին։

Վերջին պատճառը ձանձրույթն է։ Մարդիկ ձանձրանում են միօրինակ կյանքից, և նրանք ուզում են փոփոխություն։ Նրանք ուզում են զգալ, որ ապրում են, և այդ զգացումը նրանք կարող են ստանալ միայն վտանգի մեջ։

Այսպիսով, մարդկային համարձակությունը ծնվում է տարբեր պատճառներից։ Երբեմն այդ պատճառները միաձուլվում են, և մարդը գնում է վտանգի, չիմանալով, թե ինչ է իրեն ստիպում դա անել։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ

ՀԱՄԱՌՈՏ ՏԵՂԵԿԱՏՎԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ

Ներկայացնում ենք մեր ընթերցողների ուշադրությանը վաճառքի և վարձակալության պատասխանատուի համառոտ տեղեկատվական հանդեսը։ Այն կօգնի ձեզ արագ գտնել անհրաժեշտ տեղեկությունները և խուսափել ավելորդ ծախսերից։

ՎԱՃԱՌՔԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ

Ինչպե՞ս կազմել վաճառքի պայմանագիր։ Պայմանագրում պետք է նշվեն կողմերի անունները, գույքի նկարագրությունը, գինը և վճարման ժամկետները։ Խորհուրդ է տրվում պայմանագիրը կազմել գրավոր և ստորագրել երկու կողմերի կողմից։

Ի՞նչ պետք է ներառի պայմանագիրը։ Պայմանագրում պետք է նշվի, թե ով է վաճառողը, ով՝ գնորդը, ինչ է վաճառվում, որքան է արժեքը, և ինչպես է կատարվելու վճարումը։ Նաև պետք է նշվի, թե երբ է գույքը փոխանցվելու գնորդին։

Ինչպե՞ս ստուգել գույքի իրավական մաքրությունը։ Նախքան գնելը, անհրաժեշտ է ստուգել, որ գույքը չունի պարտքեր կամ արգելանքներ։ Դրա համար կարելի է դիմել համապատասխան պետական մարմիններին և ստանալ տեղեկանք։

Ի՞նչ անել, եթե գույքը թերի է։ Եթե գնորդը հայտնաբերում է, որ գույքը թերի է, նա իրավունք ունի պահանջել գնի նվազեցում կամ գույքը փոխարինել։ Այդ մասին պետք է նշվի պայմանագրում։

ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ

Ինչպե՞ս կազմել վարձակալության պայմանագիր։ Պայմանագրում պետք է նշվեն կողմերի անունները, վարձակալության առարկան, վարձավճարի չափը և վճարման կարգը։ Խորհուրդ է տրվում նաև նշել պայմանագրի ժամկետը։

Ի՞նչ պետք է ներառի պայմանագիրը։ Պայմանագրում պետք է նշվի, թե ով է վարձատուն, ով՝ վարձակալը, ինչ է վարձակալության առարկան, որքան է վարձավճարը, և ինչպես է կատարվելու վճարումը։ Նաև պետք է նշվի, թե երբ է գույքը փոխանցվելու վարձակալին։

Ինչպե՞ս ստուգել գույքի վիճակը։ Նախքան գույքը վարձակալելը, անհրաժեշտ է ստուգել, որ գույքը չունի թերություններ։ Դրա համար կարելի է կազմել գույքի ակտ, որը ստորագրվում է երկու կողմերի կողմից։

Ի՞նչ անել, եթե գույքը թերի է։ Եթե վարձակալը հայտնաբերում է, որ գույքը թերի է, նա իրավունք ունի պահանջել վարձավճարի նվազեցում կամ գույքը փոխարինել։ Այդ մասին պետք է նշվի պայմանագրում։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ ԳՐԱՆՑՈՒՄ

Ինչպե՞ս գրանցել պայմանագիրը։ Պայմանագրերը գրանցվում են համապատասխան պետական մարմիններում։ Գրանցման համար անհրաժեշտ է դիմել գրանցման ծառայություն և ներկայացնել պայմանագրի օրինակները։

Ինչպե՞ս ստուգել գրանցումը։ Գրանցումը կարելի է ստուգել համապատասխան պետական մարմիններում։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել գրանցման ծառայություն և ներկայացնել պայմանագրի օրինակները։

Ինչպե՞ս չեղարկել գրանցումը։ Գրանցումը կարելի է չեղարկել, եթե պայմանագրի պայմանները խախտվել են։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել գրանցման ծառայություն և ներկայացնել համապատասխան փաստաթղթեր։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ ՎԱՎԵՐԱՑՈՒՄ

Ինչպե՞ս վավերացնել պայմանագիրը։ Պայմանագրերը վավերացվում են նոտարների կողմից։ Նոտարը ստուգում է կողմերի անձնագրերը և պայմանագրի պայմանները։

Ինչպե՞ս ստուգել վավերացումը։ Վավերացումը կարելի է ստուգել նոտարական պետական ռեեստրում։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել նոտարական ծառայություն և ներկայացնել պայմանագրի օրինակները։

Ինչպե՞ս չեղարկել վավերացումը։ Վավերացումը կարելի է չեղարկել, եթե պայմանագրի պայմանները խախտվել են։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել նոտարական ծառայություն և ներկայացնել համապատասխան փաստաթղթեր։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒՄ

Ինչպե՞ս դատական կարգով վիճարկել պայմանագիրը։ Եթե կողմերից մեկը խախտում է պայմանագրի պայմանները, մյուս կողմը կարող է դիմել դատարան։ Դատարանը կարող է պահանջել պայմանագրի կատարում կամ դրա լուծում։

Ինչպե՞ս ստուգել դատական որոշումը։ Դատական որոշումները կարելի է ստուգել համապատասխան դատարանում։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել դատարան և ներկայացնել պայմանագրի օրինակները։

Ինչպե՞ս չեղարկել դատական որոշումը։ Դատական որոշումը կարելի է չեղարկել, եթե դատարանը սխալ է կիրառել օրենքը։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել վերաքննիչ դատարան և ներկայացնել համապատասխան փաստաթղթեր։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ ԿԱՏԱՐՈՒՄ

Ինչպե՞ս կատարել պայմանագիրը։ Պայմանագրի կատարումը նշանակում է, որ կողմերը կատարում են իրենց պարտավորությունները։ Վաճառողը պետք է փոխանցի գույքը, իսկ գնորդը՝ վճարի գինը։

Ինչպե՞ս ստուգել կատարումը։ Կատարումը կարելի է ստուգել՝ ստուգելով, որ գույքը փոխանցվել է, և գումարը վճարվել է։ Դրա համար անհրաժեշտ է ունենալ համապատասխան փաստաթղթեր։

Ինչպե՞ս չեղարկել կատարումը։ Կատարումը կարելի է չեղարկել, եթե պայմանագրի պայմանները խախտվել են։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել դատարան և ներկայացնել համապատասխան փաստաթղթեր։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՄ

Ինչպե՞ս դադարեցնել պայմանագիրը։ Պայմանագիրը կարող է դադարեցվել կողմերի համաձայնությամբ կամ դատական կարգով։ Դադարեցման դեպքում կողմերը պետք է վերադարձնեն միմյանց ստացած ամեն ինչը։

Ինչպե՞ս ստուգել դադարեցումը։ Դադարեցումը կարելի է ստուգել՝ ստուգելով, որ պայմանագրի պայմանները կատարվել են, և կողմերը միմյանց հանդեպ պարտավորություններ չունեն։

Ինչպե՞ս չեղարկել դադարեցումը։ Դադարեցումը կարելի է չեղարկել, եթե պայմանագրի պայմանները խախտվել են։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել դատարան և ներկայացնել համապատասխան փաստաթղթեր։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ ՎԵՐԱԿԱԶՄՈՒՄ

Ինչպե՞ս վերակազմել պայմանագիրը։ Պայմանագրի վերակազմումը նշանակում է, որ կողմերը փոխում են պայմանագրի պայմանները։ Դրա համար անհրաժեշտ է կողմերի համաձայնությունը։

Ինչպե՞ս ստուգել վերակազմումը։ Վերակազմումը կարելի է ստուգել՝ ստուգելով, որ նոր պայմանագիրը կնքվել է, և կողմերը համաձայնել են փոփոխությունների հետ։

Ինչպե՞ս չեղարկել վերակազմումը։ Վերակազմումը կարելի է չեղարկել, եթե նոր պայմանագրի պայմանները խախտվել են։ Դրա համար անհրաժեշտ է դիմել դատարան և ներկայացնել համապատասխան փաստաթղթեր։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՔԱՐԱՆ

ՋՈՆ ՕՖՈՒՐԴՍԿԻ ՊԱՏՄԱԾ

Ամերիկացի հայտնի գրող Ջոն Օֆուրդսկին ծնվել է 1912 թվականին Նյու Յորքում։ Նրա հայրը՝ Ալեքսանդր Օֆուրդսկին, հայ էր, իսկ մայրը՝ Մարիամ Ստեֆենսը, ամերիկացի էր։ Ջոնը մանկությունից սիրում էր կարդալ և գրել։ Նա ավարտել է Կոլումբիայի համալսարանը և սկսել աշխատել որպես լրագրող։

Օֆուրդսկին գրել է բազմաթիվ գրքեր, որոնցից ամենահայտնին «Հայկական Հուշաքարան» վեպն է։ Այն հրատարակվել է 1938 թվականին։ Վեպը պատմում է հայ ընտանիքի մասին, որը ապրում է Նյու Յորքի հայկական թաղամասում։ Գրքի գլխավոր հերոսը՝ Գրիգոր Տեր-Մկրտչյանը, ամերիկացած հայ է, որը փորձում է պահպանել իր ազգային ինքնությունը։

«Հայկական Հուշաքարան» վեպը մեծ հաջողություն ունեցավ։ Այն թարգմանվել է հայերեն 1941 թվականին։ Թարգմանությունը կատարել է Ա. Ղազարյանը։ Գիրքը հրատարակվել է «Նոր Կյանք» հրատարակչության կողմից։

Վեպը մեծ արձագանք գտավ ամերիկահայ մամուլում։ Շատ քննադատներ գրեցին, որ Օֆուրդսկին ամերիկահայ գրականության ամենաշնորհալի ներկայացուցիչն է։ Ոմանք նրան համեմատում էին Վիլյամ Սարոյանի հետ, որը նույնպես գրում էր ամերիկյան կյանքի մասին։

Օֆուրդսկու մյուս գործերից հայտնի են «Երկու աշխարհների միջև» պատմվածքների ժողովածուն և «Ամերիկացի հայրիկ» վիպակը։ Բոլոր այս գործերում նա շարունակում է զբաղվել նույն թեմաներով՝ ինքնության, սերունդների և մշակույթների բախման։

Ջոն Օֆուրդսկին մահացել է 1956 թվականին։ Նա մինչև վերջ մնաց հավատարիմ իր գրական սկզբունքներին և չդարձավ «հաճելի» գրող։ Նրա ստեղծագործությունները այսօր էլ կարդացվում են, որովհետև դրանք ճշմարիտ են և անկեղծ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՔԱՐԱՆ

ՋՈՆ ՕՖՈՒՐԴՍԿԻ ՊԱՏՄԱԾ

Ստորև տպագրվում է ամերիկացի հայտնի գրող Ջոն Օֆուրդսկու «Հայկական Հուշաքարան» գրքի առաջին հատորի ներածությունը։ Գիրքը հրատարակվել է 1938 թվականին։

Ես ծնվել եմ Նյու Յորքում, Բրուքլին Հայթսում, 1905 թվականի հունվարի 14-ին։ Հայրս՝ Ալեքսանդր Օֆուրդսկին, հայ էր, մայրս՝ Մարիամ Ստեֆենսը, ամերիկացի էր։ Մանկությունս անցել է հայկական թաղամասում, և ես մեծացել եմ հայերի շրջապատում։ Ես սովորել եմ հայերեն, և այդ լեզուն ինձ համար դարձել է մայրենի։

—Ես միշտ ուզում եմ իմանալ ինչ-որ բան իմ ծագման մասին, որովհետև ինձ թվում է, թե այդ գիտելիքը կօգնի ինձ հասկանալ ինքս ինձ, — ասում էր հայրս, երբ ես դեռ փոքր էի։

Հայրս ծնվել է Վանում, 1878 թվականին։ Նա 1895 թվականին, երբ տեղի ունեցավ հայկական կոտորածը, ստիպված եղավ փախչել Ամերիկա։ Նա ինձ պատմում էր այդ սարսափելի օրերի մասին, և ես լսում էի նրան՝ պատված սարսափով և կատաղությամբ։

—Մեր ամբողջ ընտանիքը սպանվեց, — ասում էր հայրս, — միայն ես մնացի ողջ, որովհետև ես այդ օրերին գտնվում էի Բաղեշում, մորաքրոջս մոտ։ Երբ վերադարձա տուն, ոչ ոքի չգտա։ Տունը այրված էր, իսկ բակում դիակների կույտ կար։

Հայրս ինձ պատմում էր նաև Ամերիկա գաղթելու մասին։ Նա ասում էր, որ այնտեղ հեշտ է գտնել աշխատանք, և որ կարելի է հարստանալ։ Բայց նա միշտ ավելացնում էր, որ հարստությունը կարևոր չէ, եթե մարդ չունի հոգևոր արժեքներ։

—Ամերիկան ինձ տվեց հնարավորություն, — ասում էր հայրս, — բայց ես երբեք չեմ մոռանա, թե ինչ եմ կորցրել։

Ես մեծացել եմ այդ խոսքերի մթնոլորտում։ Ինձ համար հայրենիքը միշտ եղել է մի հեռավոր, գրեթե առասպելական երկիր, որտեղ ապրում էին իմ նախնիները։ Ես երազում էի մի օր գնալ այնտեղ, տեսնել այն վայրերը, որոնց մասին այդքան շատ էի լսել։

Ես սկսեցի հավաքել հին գրքեր և քարտեզներ, որոնք վերաբերում էին Հայաստանին։ Ես կարդում էի հին ճանապարհորդների նկարագրությունները, ուսումնասիրում էի հին քարտեզները և երազում էի մի օր գնալ այնտեղ։

Ես ուսումս շարունակեցի Նյու Յորքի համալսարանում, որտեղ սովորեցի պատմություն և հնագիտություն։ Այդ առարկաները ինձ ամենից շատ էին հետաքրքրում։ Ես ուզում էի հասկանալ, թե ինչպես են զարգացել մարդկային հասարակությունները, և ինչպես են հայերը պահպանել իրենց ինքնությունը այդքան դժվար պայմաններում։

Ավարտելուց հետո ես սկսեցի աշխատել որպես լրագրող։ Ես գրում էի հոդվածներ տարբեր թերթերի համար, և միշտ ուզում էի գրել հայերի մասին։ Բայց այդ ժամանակ հայերի մասին քչերն էին հետաքրքրվում, և ես չէի կարողանում գտնել հրատարակիչ, որը կհամաձայնվեր տպագրել իմ գիրքը։

Միայն 1935 թվականին ես կարողացա հրատարակել իմ առաջին գիրքը՝ «Հայերը Ամերիկայում» վերնագրով։ Այդ գիրքը ինձ հնարավորություն տվեց ճանապարհորդել Հայաստան։ Ես գնացի 1936 թվականի գարնանը և մնացի մոտ վեց ամիս։ Այդ ընթացքում ես շատ բան տեսա և լսեցի, և որոշեցի գրել մի նոր գիրք՝ հայերի հին հուշարձանների մասին։

Այս գիրքը հրատարակելը ինձ համար դարձավ կյանքի գործ։ Ես տարիներ շարունակ հավաքում էի նյութեր, կարդում էի հին ձեռագրեր, նկարագրում էի հուշարձանները։ Ես ուզում էի, որ իմ գիրքը լինի ոչ միայն գիտական, այլև գրավիչ ընթերցանություն։

Ես հուսով եմ, որ իմ գիրքը կհետաքրքրի ոչ միայն գիտնականներին, այլև սովորական ընթերցողներին, որոնք սիրում են ճանապարհորդական պատմություններ կարդալ։ Ես ջանացել եմ գրել պարզ և հասկանալի լեզվով, առանց անհարկի գիտական տերմինների։

Ես գիտեմ, որ իմ գրքում կան թերություններ, և որ ոմանք կարող են ինձ մեղադրել անճշտությունների համար։ Բայց ես ջանացել եմ լինել ճշգրիտ և գրել միայն այն, ինչ ինքս տեսել եմ կամ լսել եմ վստահելի աղբյուրներից։ Ես հուսով եմ, որ իմ աշխատանքը կծառայի որպես սկիզբ հետագա ուսումնասիրությունների համար։

Ես շնորհակալ եմ բոլոր նրանց, ովքեր օգնել են ինձ այս գրքի ստեղծման գործում։ Առանց նրանց աջակցության ես չէի կարողանա հաղթահարել բոլոր դժվարությունները, որոնք ծագեցին իմ ճանապարհորդության ընթացքում։

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Մարդկային համարձակությունը հաճախ զարմանալի է թվում։ Մարդիկ գնում են այնպիսի վտանգների, որոնց մասին նախապես լավ գիտեն։ Ինչպե՞ս բացատրել այդ երևույթը։

Ես կարծում եմ, որ մարդկային համարձակությունը ծնվում է մի քանի պատճառներից։ Առաջին պատճառը հավակնությունն է։ Մարդիկ ուզում են ցույց տալ ուրիշներին, որ իրենք ուժեղ են, խելացի են, կամ գեղեցիկ են։ Նրանք ուզում են, որ իրենց հիանան, որ իրենց նկատեն։ Եվ այդ ցանկությունը երբեմն այնքան ուժեղ է լինում, որ մարդիկ պատրաստ են ամեն ինչի։

Երկրորդ պատճառը սովորությունն է։ Մարդիկ սովորում են վտանգի հետ, և այն դադարում է իրենց վախեցնել։ Զինվորները պատերազմում են ոչ միայն այն պատճառով, որ ուզում են հաղթել, այլև այն պատճառով, որ նրանք սովորել են մահվան հետ։ Նրանք տեսնում են, որ շատերը մահանում են, և սկսում են կարծել, որ իրենք անմահ են։

Երրորդ պատճառը հետաքրքրասիրությունն է։ Մարդիկ ուզում են իմանալ, թե ինչ կլինի, եթե... Նրանք ուզում են փորձել իրենց ուժերը, իմանալ, թե որքան հեռու կարող են գնալ։ Այդ հետաքրքրասիրությունը երբեմն ավելի ուժեղ է լինում, քան վախը։

Չորրորդ պատճառը գումարն է։ Շատ մարդիկ գնում են վտանգների, որովհետև ուզում են հարստանալ։ Նրանք գիտեն, որ եթե հաջողեն, կստանան մեծ գումար, և այդ գումարը նրանց թույլ կտա ապրել հարմարավետ կյանքով։

Չորրորդ պատճառը պատիվն է։ Մարդիկ ուզում են, որ իրենց հարգեն, որ իրենց հիշեն։ Նրանք ուզում են, որ իրենց անունները գրվեն պատմության էջերում։ Եվ այդ ցանկությունը նրանց ստիպում է գնալ այնտեղ, որտեղ ուրիշները չեն համարձակվում գնալ։

Հինգերորդ պատճառը սերն է։ Մարդիկ սիրում են մարդկանց, և այդ սերը նրանց ստիպում է զոհաբերել իրենց անձը։ Մայրերը պատրաստ են մահանալ իրենց երեխաների համար, ընկերները՝ միմյանց համար։ Այդ սերը ամենազորեղ զգացումներից մեկն է, և նա կարող է մարդուն դարձնել հերոս։

Վեցերորդ պատճառը հավատն է։ Մարդիկ հավատում են Աստծուն, հավատում են իրենց գաղափարներին, հավատում են իրենց ազգին։ Եվ այդ հավատը նրանց ուժ է տալիս անել այնպիսի բաներ, որոնք առանց հավատի անհնար կլինեին։

Վերջին պատճառը ձանձրույթն է։ Մարդիկ ձանձրանում են միօրինակ կյանքից, և նրանք ուզում են փոփոխություն։ Նրանք ուզում են զգալ, որ ապրում են, և այդ զգացումը նրանք կարող են ստանալ միայն վտանգի մեջ։

Այսպիսով, մարդկային համարձակությունը ծնվում է տարբեր պատճառներից։ Երբեմն այդ պատճառները միաձուլվում են, և մարդը գնում է վտանգի, չիմանալով, թե ինչ է իրեն ստիպում դա անել։

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՎ ՎԱՐՁԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ

ՀԱՄԱՌՈՏ ՏԵՂԵԿԱՏՎԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ

Ներկայացնում ենք մեր ընթերցողների ուշադրությանը վաճառքի և վարձակալության պատասխանատուի համառոտ տեղեկատվական հանդեսը։ Այն կօգնի ձեզ արագ գտնել անհրաժեշտ տեղեկությունները և խուսափել

ՀԱՅԿԱԿՆ ՍԻՄՈՆԻ

— Ո՛չ ինչ, ասաց Լուսիկ, ես ուզում եմ իմանալ, ինչո՞ւ ես դու ինձ հարցնում, թե ինչ է ուզում Հայկակն Սիմոնի կինը։

— Որովհետև ես գիտեմ, որ նա ուզում է ինձ հետ խոսել, պատասխանեց Ռոզան։

— Ինչպե՞ս գիտես։

— Նա ինձ ասաց։

— Ե՞րբ։

— Երեկ, երբ ես գնացի նրանց տունը։

— Ինչո՞ւ չես ասում, թե ինչ է ուզում։

— Ես չեմ ուզում ասել, մինչև որ նա ինքը ինձ չասի։

— Ինչո՞ւ չես ուզում ասել։

— Որովհետև ես չեմ ուզում, որ դու գնաս նրանց տունը։

— Ինչո՞ւ չեմ ուզում գնալ, հարցրեց Լուսիկ։

— Ես չեմ ուզում, որ դու գնաս, որովհետև ես գիտեմ, որ նա ուզում է քեզ հետ խոսել այն մասին, որ դու գնաս Ամերիկա։

— Ես գիտեմ, որ նա ուզում է այդ մասին խոսել ինձ հետ, ասաց Լուսիկ, և ես ուզում եմ գնալ նրանց տունը, որպեսզի նա կարողանա ինձ հետ խոսել։

— Ես չեմ ուզում, որ դու գնաս, կրկնեց Ռոզան։

— Ինչո՞ւ չես ուզում, հարցրեց Լուսիկ։

— Ես չեմ ուզում, որ դու գնաս, որովհետև ես գիտեմ, որ նա ուզում է քեզ համոզել